

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេប្អូន

ដុំទម្ងន់រាស់ឈរ

Jeff Pippenger

2023-11-27

យើងកំពុងពិភាក្សាអំពី «បុរាណវិទ្យា» នៃ លទ្ធិនិយម ជំពូក ២៦
ដូចដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសៀវភៅ ដានីយ៍លៃ។ យើងផ្ទេរវិស័យនេះ
ពីព្រះលក្ខខណៈពុទ្ធសាសនាមួយនៃ «បុរាណវិទ្យា» គឺថា វាគឺជាធម៌ «ថ្មីដំបូង»
ដែលពួកអ្នកសង្គមមានបដិសេធន៍។ ខ្ញុំកំពុងកំណត់និយមន័យថ្មីដំបូង
ដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ថាជាសច្ចកិច្ចពិតមួយ ដែលអាចមើលឃើញបាន
ប៉ុន្តែមិនត្រូវបានមើលឃើញទេ។ សម្រាប់អ្នកដែលមើលឃើញវា
វាមានតម្លៃដ៏សំខាន់ណាស់ ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នកដែលមិនមើលឃើញវា
វាមិនគួរតែជាអ្វីដែលពួកគេព្រួយបារម្ភនោះទេ។
ប៉ុន្តែវាគឺជាថ្មីដំបូងដែលកើតឡើងទៅជាមុនដំបូង។

នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានលើកយកថ្មីដំបូងដែលពួកអ្នកសង្គមមានបដិសេធន៍នោះមកបង្ហាញ
ឲ្យឃើញបានសម្រាប់គ្រប់គ្នាថា ថ្មីដំបូងនោះនឹងក្លាយជា «កុហក» នៃផ្សេងៗ
សាមញ្ញពីថ្មីដំបូងដែលត្រូវបានបដិសេធន៍នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
តែងតែទាក់ទងនឹងការដែលព្រះជាម្ចាស់រំលងរាស្ត្រនៃសេចក្តីសង្ឃឹមមួយ
ខណៈពេលដែលគេបាននាំចេញ
ព្រះជាម្ចាស់កំពុងចូលក្នុងសេចក្តីសង្ឃឹមមួយនឹងរាស្ត្រមួយ
ដែលកាលមុនមិនមែនជារាស្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ឡើយ។

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖
«តើអ្នករាល់គ្នាមិនដែលបានអានក្នុងព្រះគម្ពីរទេឬថា
ថ្មីដំបូងដែលពួកគេសង្គមមានបដិសេធន៍ ថ្មីដំបូងនោះឯងបានក្លាយជាថ្មីដំបូងដ៏សំខាន់បំផុត៖
ការណែនាំក្នុងព្រះគម្ពីរអំពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយជាការអនុវត្តក្នុងក្រុមយើងណាស់?
ដូច្នេះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នគរបស់ព្រះនឹងត្រូវដកចេញពីអ្នករាល់គ្នា
ហើយបុគ្គលនីមួយៗនឹងស្វែងរកផ្លូវផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេនោះ។
ហើយអ្នកណាដែលដឹងថាថ្មីដំបូងនេះ នឹងត្រូវហាក់ប៉ែក
ប៉ុន្តែថ្មីដំបូងនេះនឹងផ្តល់នូវការណែនាំអំពីអ្នកនោះឲ្យខុសគ្នាជាមុន»។
ម៉ាថាយ ២១:៤២-៤៤។

«ព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីពេលវេលា» ដំបូងបង្អស់ ដែលលុបចោល មីឡែន
ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងសៀវភៅ ដានីយ៍លៃ នៃ លទ្ធិនិយម ជំពូក ២៦។
អាដវ៉ែនទីស៊ីមឡូឌីស បានចាប់ផ្តើមដំណើរការនៃការរុះរើសច្ចកិច្ចពិតជាមូលដ្ឋាន
ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រមូលផ្តុំឡើងតាមរយៈកិច្ចប្រជុំរបស់ មីឡែន
ដោយការបដិសេធការរកឃើញដំបូងបំផុតរបស់ មីឡែន នោះឯង។ ជាក់ជាមិនខាន
ការប្រៀបប្រដូចខាងទំនាយណាមួយអំពីមូលដ្ឋានដ៏បរិសុទ្ធ
គឺជាការប្រៀបប្រដូចអំពីព្រះគ្រីស្ទ អង្គគណនីថ្មីដំបូង ដូច្នេះ ការបដិសេធន៍ «បុរាណវិទ្យា»
នៅឆ្នាំ 1863 មិនគួរតែបញ្ចប់ការចាប់ផ្តើមនៃដំណើរការបដិសេធន៍សច្ចកិច្ចពិតជា
មូលដ្ឋានប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជាកំណត់ត្រាថ្មីដំបូងនៃព្រះគ្រីស្ទផងដែរ។

ដូចដែលនិយាយក្នុងសក្ខីភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទអំពីថ្ងៃដែលគ្រូបង្ហាត់បង្រៀនបដិសេធ
ពាក្យសក្ខីភាពបញ្ជាក់ដល់ថា
ទំនាយមួយក្នុងចំណោមទំនាយទាំងឡាយដែលទាក់ទងនឹងថ្ងៃដែលគ្រូបង្ហាត់បង្រៀន នោះគឺថា
នេះទីបំផុត វានឹងក្លាយជា «កុហលផ្សេង»។

ហេតុនេះហើយមានសេចក្តីចង្អុលក្នុងព្រះគម្ពីរថា៖ «មើល
ខ្ញុំជាក់ថ្ងៃផ្សេងដ៏សំខាន់មួយនៃសិរីយ៉ូន ជាថ្ងៃដែលមានផ្លូវរំលឹក
និងមានតម្លៃវិសេស; ហើយអ្នកណាដែលជឿលើទ្រង់
នោះនឹងមិនគ្រប់គ្រាន់ឡើយ»។ ដូច្នេះ សម្រាប់អ្នករាល់គ្នាដែលជឿ
ទ្រង់មានតម្លៃវិសេស; ប៉ុន្តែសម្រាប់ពួកអ្នកមិនស្គាល់បង្គាប់
«ថ្ងៃដែលពួកអ្នកសង់បន្ទីរដ៏សំខាន់ ថ្ងៃនោះឯងមានគ្រូបង្ហាត់បង្រៀនកំពូលនៃផ្សេង»
ហើយថា «ថ្ងៃដែលផ្លូវរំលឹកដ៏ពិត និងជាផ្លូវទាំងមូលនៃការប្រមាថ»
គឺចំពោះពួកអ្នកដែលជំពប់ដោយសារព្រះបន្ទូល
ដោយព្រះពួកគេមិនស្គាល់បង្គាប់; ហើយចំពោះការនេះដល់
ពួកគេត្រូវបានកំណត់ទុក។ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាជាពូជសាសន៍ដែលមានផ្លូវរំលឹក
ជាពួកបូជាច្បាស់រាងរូប ជាបុរាណជាតិបរិសុទ្ធ ជាស្រីគ្រូបង្ហាត់បង្រៀនជាមួយសិរីយ៉ូន ដើម្បី
បិទបិទអ្នករាល់គ្នាប្រកាសសារវិញព្រះអង្គដែលបានហៅអ្នករាល់គ្នាចេញពីសេចក្តី
តឹងឆ័ត មកកាន់ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់; កាលពីមុន
អ្នករាល់គ្នាមិនមែនជាស្រីគ្រូបង្ហាត់បង្រៀន ប៉ុន្តែតែឡើយនេះជាស្រីគ្រូបង្ហាត់បង្រៀនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ហើយ;
កាលពីមុនមិនមានទទួលមត្តេតាករណ៍ទេ ប៉ុន្តែតែឡើយនេះមានទទួលមត្តេតាករណ៍ហើយ។
១ ពេត្រូវ ២:៦-៨។

ថ្ងៃផ្សេងគ្រឹះនៃក្នុងការចាប់ផ្តើមនៃអារម្មណ៍ទីសឹម មានកុហលជាបុរាណនៃផ្សេង។
អសោយសុរាបគ្រូបង្ហាត់បង្រៀនព្រះគ្រីស្ទ និងពាក្យស
ហើយអសោយបុរាណថ្ងៃផ្សេងគ្រឹះដើម្បីបំភ្លឺឲ្យបុរាណនៃសេចក្តីសញ្ញាមួយក្រុម
ដែលកំពុងគ្រូបង្ហាត់បង្រៀនរំលងចោល
ដើម្បីបិទបិទដោយបុរាណនៃសេចក្តីសញ្ញាថ្ងៃផ្សេងមួយក្រុម។ នៅក្នុងសាក្សីរបស់គាត់
គាត់កំណត់ឲ្យពួកមនុស្សមួយពួកដែលបានចងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងសេចក្តីសុលាប
ហើយដែលបានទទួលការកុហកមួយ។ ការកុហកដែលពួកគេទទួលនោះ
គឺជាការកុហកដែលប៉ុលកំណត់ថា នាំមកនូវការភាន់ច្បាស់យ៉ាងខ្ពស់លើអ្នកទាំងឡាយដែល
ចងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងសេចក្តីសុលាប
ពីព្រោះពួកគេមិនមានទទួលសេចក្តីសុរាបនៃសេចក្តីពិត។

ដូច្នេះ ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ អ្នករាល់គ្នាជាមនុស្សសង្ឃឹម
ដែលគ្រប់គ្រងបុរាណនៃនេះ ដែលស្ថិតនៅក្នុងក្រុមយេស៊ូវ។
ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបាននិយាយថា យើងមានផ្លូវរំលឹកសញ្ញាជាមួយសេចក្តីសុលាប
ហើយជាមួយនរក យើងមានព្រះព្រះរៀងគ្នាហើយ;
កាលណាគ្រូបង្ហាត់បង្រៀនដ៏ល្អបំផុតកាត់មក វានឹងមិនមកដល់យើងឡើយ;
ដូច្នេះយើងមានការកុហកជាទីជ្រកក្រោមរបស់យើង
ហើយមានលាក់ខ្លួននៅក្នុងសេចក្តីមិនពិត; ហេតុនេះហើយ
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា មើលចុះ
យើងដាក់ថ្ងៃមួយនៃសិរីយ៉ូនសម្រាប់ជាគ្រឹះ គឺជាថ្ងៃដែលមានសាក្សីរបស់ហើយ
ជាថ្ងៃផ្សេងដ៏មានតម្លៃ ជាគ្រឹះដ៏មាំមួន; អ្នកណាដែលជឿ
នោះនឹងមិនបញ្ចប់បញ្ចាល់ឡើយ។ យើងនឹងដាក់ការវិនិច្ឆ័យជាខុសវែង

ហើយសចេកុដីសុចរិតជាខុសដែរ; ពុទ្ធិកកនឹងបោះបង់ផលពុទ្ធិជូនកកនៃនៃការកុហក
ហើយទឹកនឹងលិចកន្លងលាក់ខ្លួន។

ហើយសន្តិសញ្ញារបស់អ្នកកាលគុណជាមួយសចេកុដីសុលាប់នឹងត្រូវលុបចោល
ហើយកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់អ្នកកាលគុណជាមួយនរកនឹងមិនអាចឈានទៅបានឡើយ;
កាលណាគ្រោះវាយប្រហារដ៏លិចលង់ឆ្ងល់កាត់មក
នោះអ្នកកាលគុណនឹងត្រូវវាជាន់ឈ្មើ។ អសោយ 28:14-18។

«គ្រាន់បុរាណ» ត្រូវបានលាក់បាំងនៅក្នុងសចេកុដីក្នុងក្រុមហ៊ុន
ហើយនៅពេលព្រះទ្រង់រំលងរាសត្រសនៃសចេកុដីសញ្ញាមុនរបស់ទ្រង់
ហើយចូលក្នុងសចេកុដីសញ្ញាជាមួយនឹងមួយសន្លឹកមិនប្អូនពាន់
នោះថ្មបង្កើតជាថ្មបង្កើតនៃត្រូវបានបង្កើត និងឡើងទៅជា «កុហក» នៃផ្ទៃ។
ចំពោះអ្នកក្នុងយល់សចេកុដីពិតនេះ វាមានតម្លៃវិសេស ហើយចំពោះអ្នកក្នុងយល់
ថ្មបង្កើតក្រុមហ៊ុននៃផ្ទៃនោះ មិនត្រឹមត្រូវកែច្នៃក្នុងប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែតែមន្ទិលប្រៀបធៀប វាក៏ក្រុមហ៊ុនជាថ្មបង្កើតរបស់ពួកគេផងដែរ។

ក្នុងសង្រ្គោះដានីយ៍លែ ជំពូក ៨ ខ ១៩ យើងឃើញ «ចុងបំផុតនៃសចេកុដីកំហឹង»
ដូចនេះវាបញ្ជាក់ថា ត្រូវតែមាន «ចុងដំបូងនៃសចេកុដីកំហឹង» ផងដែរ។ រយៈពេលចាប់ពីឆ្នាំ
677 មុនគ្រិស្តសករាជ រហូតដល់ថ្ងៃទី ២២ ខកុលា ឆ្នាំ 1844
តំណាងឲ្យរយៈពេលដ៏វិសកុការៈបរិសុទ្ធ (និងពួកពល) ត្រូវបានជាន់ឈ្មើ។ ប៉ុន្តែ
តាមដានីយ៍លែ ជំពូក ១១ ខ ៣៦ អំណាចសម្រេចបាបត្រូវបានចម្លើយរឿង
រហូតដល់សចេកុដីកំហឹងបានសម្រេច។ បុរសិបបិច្ឆននៃសចេកុដីកំហឹងនៅក្នុងជំពូក ៨
តំណាងឲ្យចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលមួយ នោះចុងនៃសចេកុដីកំហឹងនៅក្នុងជំពូក ១១
ក៏តំណាងឲ្យចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលមួយដែរ។
នេះហើយជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ ទោះបីជាសចេកុដីពិតនេះត្រូវបានបិទបាំង
ដោយការកុហកពីពួកអ្នកក្នុងយល់បានចងសម្ព័ន្ធមិត្តជាមួយនឹងសចេកុដីសុលាប់ក៏ដោយ។

ចុងបញ្ចប់នៃការព្រះពិរោធន៍ទាំងពីរ តំណាងឲ្យចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលដូចគ្នាដាច់ខាត
ព្រោះទាំងពីរនោះជាការសម្រេចនៃបណ្តាសាដូចគ្នា
គឺរយៈពេលពីរពាន់បុរាណមុននៃការបកែឧត្តកែ ការដាច់ជាឈ្មើ និងទាសភាព។
នគរខាងជើងបានរងការបកែឧត្តកែ ការដាច់ជាឈ្មើ និងទាសភាពនៃ «បុរាណដង»
ជាលើកដំបូង នៅឆ្នាំ 723 មុន គ.ស.
នៅពេលស្ថិតចេញសិរីបាននាំពួកគេទៅជាឈ្មើ។
នគរខាងត្បូងក៏បានទទួលដោយសន្តិភាពដូចគ្នានេះដែរ នៅឆ្នាំ 677 មុន គ.ស. យេរមោ
បញ្ជាក់ការពិតនេះ។

អ៊ីស្រាអែលជាច្រើនមកនៃត្រូវបានបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយ;
សត្រូវសិងហ្មធនដេញចេញទៅឆ្ងាយ; មុនដំបូង ស្តេចអាស៊ីរីបានលេបត្រហាក់វា;
ហើយចុងក្រោយនេះ នប្បិកុនសោរ ជាស្តេចហាប៊ីឡូន បានបំបាក់អ៊ីស្រាអែល។ យេរមោ
50:17។

យេរមោកំពុងកំណត់សម្គាល់អំពីការជំនុំជម្រះដល់ដាច់ក្រិចឡើងមួយ។
ជនអាស៊ីរីបាននាំយកនគរខាងជើងទៅនៅឆ្នាំ 723 មុនគ.ស. បន្ទាប់មក
ពួកគេបាននាំម៉ាន៉ាសទៅក្នុងហាប៊ីឡូន ដល់ជារាជធានីរបស់ពួកគេ នៅឆ្នាំ 677 មុនគ.ស.
បន្ទាប់មក នប្បិកុនសោរបាននាំយកយ៉ាគីមទៅ

ដោយដូចនេះមានសម្បត្តិការចាប់ផ្តើមនៃវេលាពេលជាលំដាប់ដំបូងនៃសិបឆ្នាំនៃឆ្នាំ 606 មុនគ.ស. បន្ទាប់មក នៅក្នុងស្ថានភាពនៃសង្គ្រាមនៅហើយបំផុតក្នុងយូរស័ក្ខឆ្នាំនៃឆ្នាំ 586 មុនគ.ស.

នគរខាងត្បូងក្បែរមានព្រំដែន ពួកគេនឹងទទួលបាននូវសុខុមាលភាពនៃនគរខាងជើងប្រសិនបើពួកគេនៅតែបែនក្នុងការប្រកួតប្រជែងរបស់ខ្លួន។ សេចក្តីជំនុំជម្រះដែលមានកំណើតមានលើនគរខាងជើងនឹងត្រូវសម្រេចមកលើនគរខាងត្បូង ហើយនិមិត្តសញ្ញានៃសេចក្តីជំនុំជម្រះនោះគឺជាខុសវែងមួយដែលត្រូវលាតសន្ធឹងលើយូដា។ នៅក្នុងសក្តិកម្មរបស់អសោយវាគ្មានតែ «ខុសវែង» ប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែនៅក្នុងវគ្គបទបន្ទាប់ «ខុសវែង» នោះគឺជា «ខុសវែងរបស់សាម៉ារី»។

ហេតុនេះហើយ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃអ្វីៗអស់ មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា៖ មើលអញនឹងនាំអំពើអាក្រក់ដ៏ធ្ងន់មកលើយូដាឆ្នាំមួយ និងយូដាដល់ថ្នាក់អន្តរាយនៃព្រះអំពើអាក្រក់នោះ ត្រូវចៀកទាំងពីររបស់គេនឹងព្យុល។ អញនឹងលាតខុសវែងរបស់សាម៉ារីលើយូដាឆ្នាំមួយ និងដុំសំណប់របស់អ្នកបាបផង; ហើយអញនឹងដូតយូដាឆ្នាំមួយ ដូចមនុស្សម្នាក់ដូតបាន គឺដូតវាហើយបង្កើនវាឲ្យធ្ងន់ធ្ងរ។ អញនឹងបោះបង់ចោលសំណល់នៃមេតករបស់អញ ហើយប្រគល់ពួកគេចូលក្នុងដៃនៃគ្រូរបស់ពួកគេ; ពួកគេនឹងកុលាយជារបស់បុរសនិងជារបស់ប្រពន្ធដែលស្រីទាំងអស់របស់ពួកគេ; ពីព្រោះពួកគេមានបុរសតែម្នាក់នៅក្នុងអំពើអាក្រក់នោះចំពោះកូនកែអញ ហើយមានបង្កកុលាយអញខឹង តាំងពីថ្ងៃដែលបុរសរបស់ពួកគេចេញពីស្រុកអស៊ីបរហូតដល់ថ្ងៃនេះ។ ២ ពង្សាវតារក្នុងគ្រឹះ ២១:១២-១៥។

មានសេចក្តីបង្អាញបែបនេះពីរនៅក្នុងខ្សែដៃនៃទ្រឹស្តីប្រែប្រួលនៃសង្គមមនុស្ស៖ ដៃគ្រូយកមកពិចារណា។ ទីមួយ គឺការផ្ទេរត្រូវចៀកម្នាក់ឲ្យម្នាក់ទៀត គឺខុសវែងកាប់ទម្ងន់។ នៅក្នុងខ្សែដៃនេះផងដែរ ខុសវែងសាម៉ារីត្រូវបានកំណត់ថាជាខុសវែងកាប់ទម្ងន់របស់ព្រះរាជវាំងអាហាប់។ ខុសវែង និងខុសវែងកាប់ទម្ងន់ ជាឧបករណ៍នៃការជំនុំជម្រះដែលត្រូវបានប្រើនៅក្នុងដំណើរការសាងសង់។ នៅក្នុងខ្សែដៃនេះ វាបង្ហាញថាការជំនុំជម្រះដែលដៃគ្រូត្រូវបានអនុវត្តប្រឆាំងនឹងនគរខាងជើងដែលតំណាងដោយសាម៉ារី និងព្រះរាជវាំងអាហាប់ នឹងត្រូវនាំមកលើយូដា និងក្នុងយូដាឆ្នាំមួយនៅពេលដែលការព្រមានត្រូវបានប្រកាសចេញនគរខាងជើងនៃអ្វីៗអស់មានត្រូវឈូឆោត រួចហើយ ត្រូវបានយកឈ្មោះ បំផុតហើយនិងនាំទៅជាទាសកររួចហើយ។ សារនៃការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះបង្កកុលាយត្រូវចៀករបស់អ្នកដែលព្រះមាននោះរម្មល់ញឹក។ ទាំងខុសវែងកាប់ទម្ងន់និងការផ្ទេរត្រូវចៀកម្នាក់ឲ្យម្នាក់ទៀត ត្រូវបានរកឃើញមុនកំណើតនៃបទគម្ពីរ។ នៅក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់វាតំណាងឲ្យសេចក្តីព្រះពិរោធរបស់ព្រះប្រឆាំងនឹងបុរាណស្ថានរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។

ព្រះអម្ចាស់ក៏យាងមក ឈរ ហើយត្រាស់ហៅដូចជាពេលមុនៗថា៖ «ស្វាមីអើយ ស្វាមីអើយ»។ នោះស្វាមីអើយក៏ទូលឆ្ងល់យ៉ាងណា៖ «សូមត្រាស់មក ដូចម្តេចអ្នកប្រើរបស់ទ្រង់កំពុងសួរតាម»។ ព្រះអម្ចាស់ក៏មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ស្វាមីអើយថា៖ «មើលចុះ

យើងនឹងធុរការមួយនៅក្នុងអីស្រាអែល ដល់អស់អុនកណាដលែព្រហើយ
គួរចៀកទាំងពីរបស់គេនឹងរំជួល។ នៅថ្ងៃនោះ
យើងនឹងសម្រេចទាំងអស់ដល់យើងមានព្រះបន្ទូលទាស់នឹងអលើ
អំពីរដ្ឋសត្រូវរបស់គាត់។ កាលណាយើងចាប់ផ្តើម យើងក៏នឹងបញ្ចប់ដែរ»។ ១
សំយូអែល ៣:១០-១២។

ការផ្តល់រំលងសត្រូវរបស់អលើ
គឺជាព្រះបន្ទូលទំនាយដល់នឹងធុរការមួយគួរចៀកទាំងពីរបស់អស់អុនកណាដលែព្រហើយ
ញ័រញ័រ។ ការញ័រញ័រក៏គួរចៀក នៅក្នុងសម័យរបស់សំយូអែល
ជានិមិត្តរូបនៃការផ្តុះផ្តាយដល់រដ្ឋសត្រូវរបស់អលើ។
ការសម្រេចពេញលេញនៃសេចក្តីទំនាយដល់បុរាណដល់សំយូអែល
គឺការផ្តល់រំលងសត្រូវរបស់អលើ និងការតាំងសំយូអែលឲ្យជាព្រះបាទ។
សំយូអែលក៏បានឲ្យបុរាណដ៏មួយក្រុម ដល់ដូចព្រះបាទសាសនាថា
កាលពីមុនមិនមែនជាសត្រូវរបស់ព្រះទេ ប៉ុន្តែតែឡូវនេះបានជាសត្រូវរបស់ព្រះហើយ
ដូច្នេះនៅពេលសំយូអែលត្រូវបានតាំងឡើងជាព្រះបាទ
នោះរដ្ឋសត្រូវរបស់អលើក៏ត្រូវបានបំផ្លាញ។
យេរេម៉ាបានប្រកាសការនិច្ចន័យទៅសប្តាហ៍នឹងមន្ត្រីក្នុងយេរូសាឡឹម
ដល់បណ្តាងឲ្យគួរចៀកញ័រញ័រផងដែរ។

ហើយចូរនិយាយថា ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេរេម៉ា ឱពួកស្តេចនយែដា
និងពួកអុនកណាដល់ក្នុងយេរូសាឡឹមអើយ។ ព្រះយេរេម៉ាបានព្រាហ្មណ៍
ជាព្រះនៃអីស្រាអែល ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា មលើ
អញនឹងនាំសេចក្តីវិនាសមកលើទីកន្លែងនេះ ដល់មុននោះអុនកណាដលែព្រ
នោះគួរចៀករបស់អុនកនោះនឹងរំពឹងញ័រ។ យេរេម៉ា ១៩:៣

ការយោងទាំងបីអំពីគួរចៀកញ័រ មានទាក់ទងនឹងបុរាណនៃសេចក្តីសញ្ញា
ដល់បានធុរការសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងមរណភាព ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានលុកលុយ
ឈ្មោះ បំផ្លាញ បំបែកខ្ទេចខ្ទាយ ហើយត្រូវនាំទៅជាទាសករ។
គួរចៀកញ័រជានិមិត្តរូបនៃការជំនុំជម្រះនៃសេចក្តីកំហឹងរបស់ព្រះ ហើយនិមិត្តរូប
នៃការជំនុំជម្រះនោះក៏ត្រូវបានបង្ហាញផងដែរចំនួនបីដងនៅក្នុងបទគម្ពីរ
ដោយពាក្យ "plummet"។ យើងបានអានរួចមកហើយនៅក្នុងពង្សាវតារក្នុងគម្ពីរ
និងអសោយ ប៉ុន្តែនៅក្នុងបទគម្ពីរមានការយោងមួយទៀតអំពី "plummet"
ហើយនៅក្នុងការយោងនោះ ពាក្យ plummet
ត្រូវបានបកប្រែមកពីពាក្យហេប្រើមួយផ្សេងពីការយោងពីមុន។

ហើយទេវតាដល់និយាយជាមួយខ្ញុំបានមកវិញ ហើយបានដាស់ខ្ញុំ
ដូចជាមនុស្សម្នាក់ដល់ត្រូវបានដាស់ពីដំណេករបស់ខ្លួន។
ហើយគាត់បាននិយាយមកខ្ញុំថា៖ «តើអ្នកយើងអ្វី?» ខ្ញុំក៏ទូលថា៖ «ខ្ញុំបានមើល
ហើយមើលចុះ មានជើងចង្កៀងមានសុទ្ធជាមួយ មានបានមួយនៅលើកំពូលរបស់វា
ហើយមានចង្កៀងបុរាណនៅលើវា
ព្រមទាំងមានបំពង់បុរាណនៅកាន់ចង្កៀងបុរាណ ដល់នៅលើកំពូលរបស់វា។
ហើយមានដើមអូរនៅក្នុងវា មួយនៅខាងស្តាំបាននោះ
ហើយមួយទៀតនៅខាងឆ្វេងរបស់វា»។ ដូច្នេះ ខ្ញុំក៏ឆ្ងល់
ហើយនិយាយទៅកាន់ទេវតាដល់និយាយជាមួយខ្ញុំថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ
ទាំងនេះជាអ្វី?» នោះទេវតាដល់និយាយជាមួយខ្ញុំក៏ឆ្ងល់ ហើយនិយាយមកខ្ញុំថា៖

«តើអ្នកមិនដឹងថាទាំងនេះជាអ្វីទេឬ?» ខ្ញុំក៏ទូលថា៖ «ទេ លោកមុចាស់អើយ»។
 នោះគាត់ក៏ឆ្ងល់វិញ ហើយនិយាយមកខ្ញុំថា៖ «នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ
 ដល់សម្លាញ់ ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ ‘មិនមែនដោយកម្លាំង
 ហើយក៏មិនមែនដោយអំណាចដែរ ប៉ុន្តែដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់យើង’
 ព្រះយេស៊ូវនៃពួកពលបរិវារមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។ ឱក្រិតដ៏ធំអើយ អ្នកជានរណា?
 នៅមុខសម្លាញ់ អ្នកនឹងក្លាយទៅជាទីរាប់សម្លឹង;
 ហើយគាត់នឹងនាំមកក្នុងចន្លោះ ដោយមានសម្បត្តិអបអរ ថា ‘ព្រះគុណ ព្រះគុណ
 សូមមានដល់វា’»។ លើសពីនេះទៅទៀត ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ខ្ញុំថា៖
 «ដល់សម្លាញ់បានចាក់គ្រឹះផ្ទះនេះ ហើយដល់គាត់ក៏នឹងបញ្ចប់វាដែរ;
 នោះអ្នកនឹងដឹងថា ព្រះយេស៊ូវនៃពួកពលបរិវារបានចាក់ខ្ញុំមកក្នុងអន្ទាបគុណ។
 ឧប្បត្តិ តើនរណាបានមើលងាយផងនៃការចាប់ផ្តើមក្នុងតាច? ឧប្បត្តិក្នុងនឹងរីករាយ
 ហើយនឹងយឺតយ៉ាវខ្ពស់ដើរត្រង់នៅក្នុងដល់សម្លាញ់ ជាមួយនឹងទាំងបុរាណនោះ;
 ទាំងនោះជាព្រះនគររបស់ព្រះយេស៊ូវ ដល់តែទៅតាមក្នុងទាំងនៃដីទាំងមូល»។
 នោះខ្ញុំក៏ឆ្ងល់វិញ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ «ដើមអូលីវទាំងពីរនេះ
 ដល់នោះខាងស្តាំដើមចង្កៀង និងនោះខាងឆ្វេងរបស់វា ជាអ្វី?»
 ខ្ញុំក៏ឆ្ងល់វិញមកទៀត ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ «មកអូលីវទាំងពីរនេះ
 ដល់តាមរយៈបំពង់មាសទាំងពីរ បង្ហាញប្រយោជន៍ចេញពីខ្លួនវា ជាអ្វី?»
 ហើយគាត់ក៏ឆ្ងល់វិញមកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា៖ «តើអ្នកមិនដឹងថាទាំងនេះជាអ្វីទេឬ?»
 ខ្ញុំក៏ទូលថា៖ «ទេ លោកមុចាស់អើយ»។ នោះគាត់ក៏និយាយថា៖
 «ទាំងនេះគឺជាអ្នកដល់បានទទួលការចាក់ប្រដាប់ទាំងពីរ
 ដល់ឈរនៅជិតព្រះអម្បាលនៃដីទាំងមូល»។ សាការី ៤:១-១៤។

ពាក្យដល់បានបកប្រែថា «ខុសដែរទម្ងន់» នៅក្នុង ពង្សាវតារក្នុងគុរទី២ និង អសោយ
 ២៨ គឺ «mishqāl» ហើយវាមានន័យថា ទម្ងន់មួយ។ នៅក្នុងបទទាំងពីរ ទម្ងន់មួយ
 (ខុសដែរទម្ងន់) ត្រូវបានបន្ថែមទៅលើខុសដែរ ទម្ងន់គឺជាអ្វីដែលប្រើក្នុងជញ្ជីង
 ហើយតំណាងឲ្យការជំនុំជម្រះ។ ខុសដែរមានទម្ងន់ គឺជាខុសនៃការជំនុំជម្រះ។
 ខុសរបស់សាម៉ារី គឺជារយៈពេលនៃ «បុរាណវិទ្យា» ឬ ពិរោធិប្បវេណីមុននៃ។
 រយៈពេលដល់នោះ ត្រូវបានដាក់លើគរខាងត្បូង
 ដល់បានត្រូវនាំមកលើគរខាងជើងរួចហើយ។ ចុងបញ្ចប់នៃខុសទាំងមួយណាក៏ដោយ
 ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៍លៃ
 ថាជាចុងបញ្ចប់នៃសេចក្តីកំហឹងចុងក្រោយ ឬ ជាចុងបញ្ចប់នៃសេចក្តីកំហឹងទីមួយ។
 នៅក្នុងដានីយ៍លៃ រយៈពេលនេះត្រូវបានកំណត់ថាជារយៈពេលដល់ក្នុងយូសាឡឹម
 និងពួកពលត្រូវបានដាន់ឈ្មួញដោយអំណាចបំផ្លាញទំនើបពីរគឺ សាសន៍មិនជឿ និង
 អំណាចសម្តេចប៉ាប។ រយៈពេលទាំងពីរ
 នឹងចាប់ផ្តើមនៅពេលដល់ទីក្រុងរាជធានីរៀងៗខ្លួន ត្រូវបានឈ្លានពាន ឈ្នះ
 បំផ្លាញ ហើយពលរដ្ឋរបស់ពួកគេត្រូវបាននាំទៅក្នុងទាសភាព។

ប៉ុន្តែនៅក្នុងសៀវភៅសាការី ពាក្យ «ខុសស្បែក»
 ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការបញ្ចូលគុណនៃពាក្យហេប្រើពីរ។ ពាក្យទីមួយគឺ
 «'eben» ហើយវាមានន័យថា «សង់ឡើង» ហើយក៏មានន័យថា «ថ្ម» ផងដែរ។ វាមានន័យថា
 «ថ្មសម្រាប់សំណង់»។ បន្ទាប់មក ពាក្យនោះត្រូវបានផ្តល់ជាមួយពាក្យហេប្រើ «bediyā»
 ដល់មានន័យថា «បង់ចំណែក ឬ ញែកចេញ»។ «ខុសស្បែក» នៅក្នុងសាការី
 គឺជាថ្មដល់គេសង់លើវា ហើយដល់បង្កើតឲ្យមានការញែកចេញ និងការបង់ចំណែក។
 ការបង់ចំណែកនោះ គឺរវាងពួកអ្នកគោរពបូជាពីរក្រុម៖

កុរុមមួយដដែលអរសបុហយនលើពលេព្រួតគេយើងចមនោះ
ធុរ្មើឲ្យវាជាថមកុហលផ្សេងរបស់ពួកគេ ហើយសង់លើវា; និងកុរុមមួយទៀតដដែលមិនយើងវា
បដិសេធា ដំពប់លើវា ហើយនលើទីបំផុតគួរមានរាប់ហាក់កម្មទេ
ដដែលពលេនោះវាកុហយជាថមកុហលផ្សេង ឬថមផ្សេងរបស់ពួកគេ។
កុរុមមួយធុរ្មើសញ្ញាសមុពនុធាមួយជីវិត
កុរុមមួយទៀតធុរ្មើសញ្ញាសមុពនុធានសេចក្តីសុលាប់។

នលើកុនុងបុរេគុតិសាស្ត្រនសោភារី អីសុរាអលេបុរាណទើបតហែនចញ្ជើហាបីឡន
ដើម្បីបិសុថាបនាឡើងវិញ និងសុភារក្សងយស្សាឡើងវិញ។
សប្បហាបិលគួរមានតង់តាំងជាអភិហល ហើយគួរទទួលបន្ទុកគួរពិនិត្យការងារនោះ។
គាត់មានដាក់ថមគ្រឹះនលើដើមការងារ ហើយគាត់មានដាក់ថមកំពូល ឬថមបិទបញ្ចប់
នលើចុងការងារ។ សប្បហាបិលមានន័យថា «ពូជពង្សនហាបីឡន»។
ព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងអស់កំពុងសម្ភាសដល់គ្នាចុងក្រោយ
ហើយឈមនោះរបស់សប្បហាបិលគឺជានិមិត្តសញ្ញានសែររេគុតិសាស្ត្រនសែររបស់ទេវតាទីមួយ
នលើពលេថមគ្រឹះគួរមានដាក់
ហើយឈមនោះរបស់គាត់ជានិមិត្តសញ្ញានសែររបស់ទេវតាទីបីផងដែរ នលើពលេថមកំពូល
ឬថមបិទបញ្ចប់ គួរមានដាក់។
ការសម្ភាសន៍ឲ្យយើងនសែរចាក់បង្កព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធា មិនថាកុនុងចលនាទីមួយ
ឬកុនុងចលនាទីពីរ គួរមានតំណាងដោយឈមនោះរបស់សប្បហាបិល («ពូជពង្សនហាបីឡន»)
ពីព្រោះវាតំណាងឲ្យសារដដែលអំពាវនាវឲ្យជនាន់ចុងក្រោយនសែរ «ពូជពង្សនហាបីឡន»
ចញ្ជើមក។ វាតំណាងឲ្យសារនសែរម្យ៉ាងណាក៏ដោយអនុភាព
ដដែលមានកើតឡើងកុនុងចលនាទីមួយ
ហើយដដែលហៀបនឹងកើតឡើងកុនុងចលនាចុងក្រោយនសែរម្យ៉ាងណា។

ដើមអូលីវពីរ មកែអូលីវពីរ និងអុនកដដែលមានចាក់បុរេដេតាំងទាំងពីរ
ដដែលតំណាងឲ្យភាជនៈទាំងឡាយដដែលពង្សនសែរទាំងពីរចាក់បុរេដេចូលទល់កុនុងនោះ៖

«ពួកអុនកដដែលគួរមានចាក់បុរេដេតាំង ដដែលឈរនលើកុបនៃព្រះអម្ពចាស់នៃនៃនីទាំងមូល
មានតំណង់ដដែលផ្តល់គួរមានបុរេដេដល់សាតាំង ជាឧបដដែលគុរបាំង។
ដោយសារសក្ការបរិសុទ្ធាទាំងឡាយដដែលទទួលបានវិញ្ញាបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ពចាស់កុសាក
រហូស្សីយទាក់ទងជាបន្តបន្ទាប់ជាមួយនឹងអុនកសុនាកនលើលើនៃនី។
បុរេដេមានតំណាងឲ្យព្រះគុណ ដដែលព្រះបុរេដេផុតផុតដល់ចង្កកៀងរបស់អុនកដើម្បី
ដើម្បីបិកុឲ្យវាញរលត់ហើយអស់ពន្លឺទៅ។
បុរេដេបិមិនមនៃដោយសារបុរេដេបរិសុទ្ធានេះគួរមានចាក់ចញ្ជើពីសុចានស្លឹក
តាមរយៈសាររបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះទេវ
នោះអំណាចទាំងឡាយនៃអំពើអាក្រក់នឹងមានការគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងលើមនុស្ស»។

«ព្រះជាម្ចាស់គួរមានបង្កអាប់កិត្តិយស
នលើពលេដដែលយើងមិនទទួលយកសារដដែលព្រះអង្គផ្សព្វីមកដល់យើង។ ដូចនេះ
យើងបដិសេធបុរេដេមាស ដដែលព្រះអង្គចង់ចាក់ចូលកុនុងព្រលឹងរបស់យើង
ដើម្បីបិឲ្យមានបញ្ញូនបន្តតទល់ដល់អុនកដដែលសុចិត្តនលើកុនុងសេចក្តីងងឹត។
នលើពលេសំឡេងហលើនឹងមកថា “មើល កូនកំលោះមកហើយ;
ចូរចញ្ជើទៅទទួលលោកចុះ” អស់អុនកដដែលមិនមានទទួលបុរេដេបរិសុទ្ធា
អស់អុនកដដែលមិនមានថវិកាសារព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទនលើកុនុងចិត្តរបស់ខ្លួន»

នឹងយើង ដូចក្រុមល្អដងទាំងឡាយ
ថាពួកគេមិនមានគំរូមឧបត្ថម្ភចរាចរដើម្បីបង្កបញ្ជុះអម្បាញ់របស់ខ្លួនទេ។
ពួកគេមានអំណាចនៅក្នុងខ្លួនឯង ដើម្បីបិទទ្វារបុរេនោះឡើយ
ហើយជីវិតរបស់ពួកគេត្រូវបានបំផ្លាញ។ ប៉ុន្តែ
បុរសនិយមមានការស្វែងរកវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាជាប់ព្រះ ហើយបុរសនិយមនឹងទទួលបានអង្គរ
ដូចម្ចាស់បេនេឌិចថា "សូមបង្ហាញសិរីល្អអរម្មរបស់ទ្រង់ដល់ទ្វារបង្អស់ផង"
នោះសេចក្តីសុំឡើយរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានចាក់បំពេញក្នុងចិត្តរបស់យើង។
តាមរយៈបំពង់មាសទាំងឡាយ បុរេនោះនឹងត្រូវបានបញ្ជូនមកដល់យើង។
"មិនមែនដោយកម្ពុលាង ឬដោយប្រទេសនុក្ខារទេ គឺដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់យើង
នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា។"
ដោយទទួលយកការស្នើសុំដ៏ល្អនៃព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិត
ក្នុងចរាចររបស់ព្រះភូមិឡើងដូចជាពន្លឺនៅក្នុងលោកិយ។ Review and Herald, July
20, 1897.

សាក្សីមានស្រម្បងហើយមុនដទៃទៀតថា ដើមអូលីវទាំងពីរនោះជាអ្នកណា ដោយហេតុនេះ
មានទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើនិមិត្តសញ្ញាផ្សេងៗនៃសាក្សីទាំងពីរ។
ស៊ីសុវត្ថិ វ៉ាយត៍ កំណត់អត្តសញ្ញាណដើមអូលីវទាំងពីរថាជាសាក្សីទាំងពីរនៅក្នុងវិវាទ
ជំពូក ១១។

«អំពីសាក្សីទាំងពីរ នាយករដ្ឋមន្ត្រីមានបុរសបន្តថ្ងៃមុនទៀតថា៖
"ទាំងនេះគឺជាដើមអូលីវទាំងពីរ និងជាចុងក្រោយទាំងពីរ
ដដែលនោះចំពោះព្រះនៃនិមិត្ត។» «អ្នកទំនុកចិត្តមកលើបេនេឌិចនិយាយថា៖
"ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ជាចុងក្រោយដល់យើងទ្វារបង្អស់
ហើយជាពន្លឺដល់ផ្លូវទ្វារបង្អស់។" វិវាទ: 11:4; ទំនុកចិត្តមកលើ 119:105។
សាក្សីទាំងពីរនេះតំណាងឲ្យបទគម្ពីរនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងសញ្ញាថ្មី។» The
Great Controversy, 267.

សាក្សីមានបុរេនាចង់យល់ថា សាក្សីទាំងពីរនេះជានរណា។ នៅក្នុងបដិវត្តន៍ហាវ៉ាង
ពួកគេគឺជាព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងសញ្ញាថ្មី។ ពួកគេត្រូវបានតំណាងដោយម្ចាស់
និងអលើយ៉ា ដដែលត្រូវបានស្តាប់ឡើងមកពីជុំវិញអនុគតសម្លាប់នៅលើផ្លូវ។
ពួកគេតំណាងឲ្យកិច្ចប្រកួតប្រជែងរបស់ Future for America ដដែលត្រូវបានសម្លាប់នៅថ្ងៃទី 18
ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។

នៅដើមជំពូក បន្ទាប់ពីសាក្សីត្រូវបានដាស់ឲ្យភ្ញាក់ឡើង
នៅពេលដែលអ្នកដឹងសង្គតិរបស់មនុស្សសម្លាប់ត្រូវបានប្រមូលផ្តុំគ្នា
ប៉ុន្តែមិនទាន់មានជីវិតនៅឡើយ កាព្រីយ៍លែស្តថា «តើអ្នកយើងអ្វី?»
សាក្សីពិពណ៌នាអំពីអ្វីដែលលោកមានយើង ហើយបន្ទាប់មកសួរថា
«បើគ្រូម្ចាស់របស់ខ្ញុំ ទាំងនេះជាអ្វី?» កាព្រីយ៍លែស្តកត់ផ្សំនូវបុរេនាចនៃសំណួរ
ដោយឆ្លើយសំណួររបស់សាក្សីដោយសំណួរមួយទៀត។ លោកសួរសាក្សីថា
«តើអ្នកមិនដឹងទេថា ទាំងនេះជាអ្វី?» បន្ទាប់មក កាព្រីយ៍លែស្តឆ្លើយថា
«នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវដល់សម្លាប់ ដោយមានបន្ទូលថា
មិនមែនដោយកម្ពុលាង ឬដោយអំណាចទេ ប៉ុន្តែដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់អញវិញ
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា។»

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ដល់ហេនបុរាណមកកាន់សម្លេងបិល គឺថា៖
«មិនមែនដោយកម្លាំង ឬដោយអំណាចទេ ប៉ុន្តែដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់យើង។
ឱក្ខន្ធច៏អើយ អ្នកជានរណា? នៅចំពោះមុខសម្លេងបិល
អ្នកនឹងក្លាយទៅជាទីរាប់សូមថ្វី ហើយគាត់នឹងនាំយកមកកំពូលរបស់វាចង្អៀត
ដោយសម្បកែអរសប្បាយ ទាំងស្រុងថា 'ព្រះគុណ, ព្រះគុណ ដល់វា!'»

សម្លេងបិល ជាអភិបាល
តំណាងឲ្យអ្នកនាំសារដល់រៀបចំផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រដើម និងចុង
ដល់នៅចំពោះមុខគាត់ ភ្នំនឹងក្លាយជាទីរាប់សូមថ្វី។
អសោយកំណត់អត្ថសញ្ញាណកិច្ចការរបស់អ្នកនាំសារដល់នៅចំពោះ ហើយមានបុរាណសន្និដ្ឋាន
គាត់នឹង «ផ្សព្វផ្សាយផ្សាយមួយគ្រប់នៅក្នុងទីរាប់សូមថ្វីសម្រាប់ព្រះនិយាយ» ហើយថា
គាត់នឹងផ្សព្វផ្សាយ «គ្រប់ផ្សព្វផ្សាយ» «គ្រប់ប្រទេសនិយាយ»។ គាត់ក៏នឹងផ្សព្វផ្សាយ «គ្រប់ភ្នំ
និងទួល» «គ្រប់ប្រទេសបន្ទាប់បន្ទាប់» ដរាប ពីព្រោះ «ភ្នំធំ» ដល់នៅចំពោះមុខអភិបាល
សម្លេងបិល «នឹងក្លាយជាទីរាប់សូមថ្វី»។

សាររបស់ William Miller អំពី «គ្រាប់ភ្នំ» គ្រប់ព្រះបុរាណដល់គាត់។ Zerubbabel
តំណាងឲ្យ William Miller ដល់ហេនដាក់មុខគ្រឹះនៃ «គ្រាប់ភ្នំ»
ហើយគាត់ក៏តំណាងឲ្យដល់នៅចំពោះដល់ «នឹងនាំយកមកកំពូលមក» ដោយមាន
«ការស្រុកឡើង ការអំពាវនាវថា ព្រះគុណ ព្រះគុណ ចំពោះវា»។ ការផ្សព្វផ្សាយពាក្យ «ព្រះគុណ»
ក៏ឡើងពីដង តំណាងឲ្យសារនៃ Midnight Cry។ «ការស្រុកឡើង»
តំណាងឲ្យសារដូចគ្នានឹងសម្បកែយ៉ាងខ្លាំងរបស់ទេវតាទីបី ហើយ «ការអំពាវនាវ»
តំណាងឲ្យ Midnight Cry។ អត្ថបទទាំងមូលនេះស្មើអំពីសារ Midnight Cry។
វាស្មើអំពីព្រះហស្តចារិទាំងឡាយដល់ហេនដាក់នៅក្នុងសៀវភៅស្រុកឡើងនៃ
Revelation ជំពូក ១១ ដល់គាត់ផ្សព្វផ្សាយនៃអ្វីដែលស្រុកឡើងស្រាប់។
វាស្មើអំពីការរស់ឡើងវិញនៃអ្វីដែលស្រុកឡើងទាំងនោះ ហើយវាស្មើអំពីគ្រួសារពុទ្ធិករណ៍នៃ
«ខុសស្រែមុរប» ដល់ព្រះហស្តចារិទាំងមានបុរាណមួយចំនួន ហើយនាំឲ្យពួកនាងអរសប្បាយ។

បន្ទាប់មក សាក្សីហេននិយាយថា «លើសពីនេះទៅទៀត»។ ពាក្យ
«លើសពីនេះទៅទៀត» មានន័យថា
គ្រប់ដាក់បទគម្ពីរខាងក្រោមនេះពីលើបទគម្ពីរមុន។
នេះជាការយល់ដឹងទៅកាន់គោលការណ៍ទំនាយអំពី បន្ទាប់លើបន្ទាប់។ សន្និដ្ឋានមុនបានកំណត់
អត្ថសញ្ញាណអំពីការភ្ញាក់ឡើងនៃកំណត់អត្ថសញ្ញាណរបស់បុរាណស្រុករបស់ព្រះ
ដល់គ្រប់ប្រទេសតំណាងដោយសាក្សី។ សន្និដ្ឋានមុនបានសង្កត់ធ្ងន់មុនដល់ហើយមុនដល់ទៀតអំពី
បំណងបុរាណរបស់បុរាណស្រុករបស់ព្រះនៅចុងចុងក្រោយ ដើម្បីប្រាប់ថា
សាក្សីទាំងពីរនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ ជានរណា។
សន្និដ្ឋានមុនបានកំណត់អត្ថសញ្ញាណថា
សម្លេងបិលតំណាងឲ្យកិច្ចការនៅក្នុងចលនាទីមួយ
ហើយក៏តំណាងឲ្យកិច្ចការនៅក្នុងចលនាចុងក្រោយផងដែរ។
វាបានកំណត់អត្ថសញ្ញាណថា «ដល់» របស់សម្លេងបិល (ដល់តំណាងឲ្យអំណាចមនុស្ស)
គ្រប់ដាក់មុខគ្រឹះ និងមុខកំពូល ប៉ុន្តែក៏កិច្ចការនៃវិវរណៈគាត់ គឺបានសម្រេច
ហើយកំពុងតែសម្រេចបាន
តែតាមរយៈព្រះចន្ទស្រឡាត់នៃវិវរណៈរបស់ព្រះវិញ្ញាណអ្នកល្អដល់មុខប៉ុណ្ណោះ។

សន្ទនានៅលើឃ្លានបន្តតាមមក បើត្រូវដាក់ឱ្យស្ថិតលើសន្ទនាមុន នោះបញ្ចប់ដាក់ថា នៅពេលដែល «ដៃរបស់សម្លេងប្រាប់លោក» កំពុងបញ្ចប់បំណងចិត្តការ នោះប្រជាជនរបស់ព្រះនៅក្នុងចុងច្រករោយ នឹង «ដឹងថា ព្រះអម្ចាស់» បាន «បាត់» កាប្បរៀង ជាអ្នកកាន់ពន្ធលើ «មកកាន់» ប្រជាជនរបស់ព្រះ។ ពួកគេនឹងស្គាល់ដំណើរការទំនាក់ទំនងពីស្ថានសួគ៌ ដែលជាសេចក្តីពិតដ៏ប្លែកប្លែកបំផុតរបស់ពួកគេជាប់ជាមួយនឹងវិវឌ្ឍន៍របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ការបដិសេធសារ និងកិច្ចការរបស់សម្លេងប្រាប់លោក គឺជាការបដិសេធសារដែលមកពីកាប្បរៀង ដែលគាត់បានទទួលពីព្រះគ្រីស្ទ ហើយដែលទ្រង់វិញបានទទួលពីព្រះបិតា។

បន្ទាប់មក អ្នកចម្លើយបង្កប់នូវការស្រាវជ្រាវរបស់ពួកគេ។ បុរសម្នាក់ «បានមើលងាយចុងនៃការចាប់ផ្តើមក្នុងតាច»។ បុរសម្នាក់ទៀត «នឹងអរសបុរោហយ» នៅពេលដែលពួកគេ «ឃើញខ្លួនដែលបែកខ្ញែកនៃសម្លេងប្រាប់លោក ជាមួយនឹងអ្នកទាំងប្រាំពីរ» ដែល «ជាព្រះនៃគ្រូរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលត្រូវបានដកចេញពីដីទាំងមូល»។ អស់អ្នកដែលមើលងាយចុងនៃការចាប់ផ្តើមក្នុងតាច គឺកំពុងមើលងាយកិច្ចការបុរសគ្រីស្ទស្របតាមរបស់ William Miller ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយ «ខ្លួនដែលបែក»។ ពួកគេត្រូវបានដាក់ឱ្យផ្ទុយនឹងអស់អ្នកដែលអរសបុរោហយ នៅពេលដែលពួកគេឃើញ «ខ្លួនដែលបែក» នៅក្នុងដៃសម្លេងប្រាប់លោក។ «ខ្លួនដែលបែក» របស់សាការី គឺជាថ្នាក់ដ៏សំខាន់ដែលបង្កើតឱ្យមានការបង្កើតថ្មី។ បុរសម្នាក់មើលងាយ «ខ្លួនដែលបែក» ពីព្រោះពួកគេបដិសេធមិនព្រមយល់ឃើញថា «ខ្លួនដែលបែក» នៅក្នុងដៃសម្លេងប្រាប់លោក គឺនឹងជាមួយ «អ្នកទាំងប្រាំពីរ»។ ពាក្យ «ប្រាំពីរ» ដែលនឹងជាមួយ «ខ្លួនដែលបែក» នោះ គឺជាពាក្យហេប្រើដដែលដែលត្រូវបានបកប្រែថា «ប្រាំពីរដង» ក្នុង លំដាប់ ជំពូក ២៦។

បន្ទាប់មក សាការី បានរំលឹកឡើងវិញនូវការពិតថា នៅពេលគាត់ភ្ញាក់ឡើង គាត់មិនដឹងថាសាក្សីទាំងពីរនោះជានរណាឡើយ។ ដូច្នេះ គាត់បានសួរមុតងទៀតថា «ដើមអូលីវទាំងពីរនេះជាអ្វី?» គាត់បាននិយាយឡើងវិញមុតងទៀត ដោយសួរថា «មែនអូលីវទាំងពីរនេះជាអ្វី ដែលតាមរយៈបំពង់មាសទាំងពីរ បង្ហាញប្រដាប់មាសចេញពីខ្លួនរបស់វា?» ហើយការឆ្លើយតបដែលបានសង្កេតឃើញនូវសំណួរនោះ ដោយឆ្លើយតបសំណួររបស់សាការីមុតងទៀតជាសំណួរមួយថា «តើអ្នកមិនដឹងទេឬថា ទាំងនេះជាអ្វី?» ដែលសាការីបានឆ្លើយថា «ទេ»។ បន្ទាប់មក ការឆ្លើយតបដែលបាននិយាយថា «ទាំងនេះគឺជាអ្នកដែលបានទទួលការបាក់ប្រដាប់មាសទាំងពីរ ដែលឈរនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃដីទាំងមូល»។

ជំពូកនេះចាប់ផ្តើមដោយការឆ្លើយតបដែលសាការីឱ្យភ្ញាក់ពីដំណើររបស់គាត់។ ដូច្នេះ សាការីកំណត់ឱ្យព្រះហស្តចារិទាំងឡាយដែលត្រូវបានដាក់ឡើងនៅពាក់កណ្តាលអធ្យាតុរ ហើយនៅពេលព្រះហស្តចារិទាំងនោះត្រូវបានដាក់ឡើង ពួកគេបានត្រូវបានកំណត់ថាមានបន្ទុកដ៏សំខាន់បំផុតក្នុងការយល់ថា សាក្សីទាំងពីរនេះវិវឌ្ឍន៍ដូចម្តេចតាមដំណើរឱ្យអ្វី។ សង្ឃឹរក្តៅទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរមកជួបគ្នា ហើយបញ្ចប់នៅក្នុងសង្ឃឹរក្តៅវិវឌ្ឍន៍។ ព្យាករណ៍ទាំងអស់ស្របគ្នានៅវិញនូវព្រះ ដុបិតព្រះមិនមែនជាអ្នកនិពន្ធនៃការច្នៃប្រឌិតរបស់ឡើយ។ ព្យាករណ៍ទាំងអស់កំពុងនិយាយ អំពីចុងច្រករោយច្បាស់និងចុងក្រុងសម័យដែលពួកគេរស់នៅ។

ការព្រួយបារម្ភនៃការបំបែកប្រជាជនអាមេរិក និងអូមូសេក្ល ដោយបញ្ជាក់ថា សម្លាបបិទនឹងបង្កើន និងបញ្ជាក់បំបែកការសាងសង់ព្រះវិហារ។ កិច្ចការរបស់គាត់ត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាការដាក់ចម្លើយនៃដើម និងចម្លាក់ពូជនៃចុង។ សម្លាបបិទគឺជាធម្មជាតិមិនអាចបំបែកបាន និងចូលនា Future for America។

អ្វីដែលការព្រួយបារម្ភនៃការបំបែកប្រជាជនអាមេរិក គឺថា កិច្ចការនៃសម្បត្តិកណ្តាលអធិបតេយ្យ មិនបានទៅក្នុងចលនារបស់ទេវតាទីមួយ ឬនៃក្នុងចលនារបស់ទេវតាទីបីទេ ត្រូវបានសម្រេចឡើងដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

ខណៈដែលពួកគេដេញដោលនូវលទ្ធផលនៃការបំបែកប្រជាជនអាមេរិក លោកិយមានអរសបុរោហិតសាសនាបំបែកប្រជាជន ប៉ុន្តែពេលពួកគេរស់ឡើងវិញ នោះលោកិយក៏ភ័យខ្លាច ហើយពួកគេក៏អរសបុរោហិត។ ពួកគេអរសបុរោហិត ពីព្រោះពួកគេឃើញខ្លួនត្រូវបានពិនិត្យនៃ “បុរាណវិទ្យា” នោះ នៅក្នុងដៃរបស់សម្លាបបិទ។ ខ្លួនត្រូវបានពិនិត្យនោះគឺជាចម្លងនៃគំនិតនៃលទ្ធផល ដែលពួកគេអនុវត្តប្រឆាំងនឹងពួកគេ។

សាក្សីមិនមាននិយាយថា «បុរាណវិទ្យា» ទេ គាត់និយាយថា «បុរាណវិទ្យានោះ»។ ពួកគេរស់ឡើងវិញទាំងពីរពាន់បុរាណវិទ្យាឆ្នាំនៃការខូចខាតខ្លាំង។ ពាក្យដែលមានបកប្រែថា «បុរាណវិទ្យា» គឺជាពាក្យដូចគ្នានឹងពាក្យដែលមានបកប្រែថា «បុរាណវិទ្យា» ក្នុងលទ្ធផលនៃ ២៦ ហើយគំនិតនៃ «បណ្តាសា» នៃការជាទាសករ ដែលមាននាមកលពីទាំងនគរខាងជើង និងនគរខាងត្បូងរបស់អឺរ៉ុប។ សៀវភៅនេះនិយាយអំពីអត្ថបទព្រះវិញ្ញាណ «បុរាណវិទ្យានោះ» ថាជាសច្ចក្តីក្នុងចុងបង្អស់ និងសច្ចក្តីក្នុងចុងក្រោយ។

ចម្លើយនៃលទ្ធផលនៃការបំបែកប្រជាជនអាមេរិក គឺជា «បុរាណវិទ្យា» ហើយចម្លាក់ពូជដែលចូលនាទេវតាទីបីមានដាក់ ក៏ជា «បុរាណវិទ្យា» ដែរ។ អស់អ្នកដែលអរសបុរោហិតនៃពេលពួកគេឃើញ «បុរាណវិទ្យានោះ» ក្នុងការបញ្ជាក់ឡើងនៃសម្បត្តិកណ្តាលអធិបតេយ្យនៃចុងក្រោយ នឹងឃើញការបង្កើន និងការបញ្ជាក់ព្រះវិញ្ញាណអ្វីដែលមានតម្លៃ និងអ្វីដែលថោកទាប។ អ្វីដែលមានតម្លៃនឹងអរសបុរោហិត ខណៈពេលពួកគេចូលមកក្នុងឯកភាពពេញលេញ ហើយអ្វីដែលថោកទាបនឹងដឹងនៃពេលវេលាពេញលេញ។ ពួកគេមិនមានបុរោហិតដែលមានប្រភពមកពីបំបែកប្រជាជនអាមេរិកទេ។ សច្ចក្តីពិតដែលបណ្តាសាឲ្យមានការអរសបុរោហិតសម្រាប់មនុស្សមួយក្រុម នឹងក្លាយជាចម្លងនៃការជំពប់សម្រាប់មនុស្សមួយក្រុមទៀត ទោះបីវាអាចមើលឃើញមានសម្រាប់អស់អ្នកទាំងអស់ដែលសុខចិត្តមើលក៏ដោយ។

ដូចជា «គុរុបុរាណវិទ្យា» មានក្បាលជាសាកលបង្អស់នៃដើមដំបូង ក្នុងឆ្នាំ 1856 នៃពេលវេលាអាឌុប្រេនីសនិយមភិក្ខុនៃហុយ។ មានផលសំបុត្រទៅជាអាឌុប្រេនីសនិយមភិក្ខុនៃដើម នោះ «គុរុបុរាណវិទ្យា» ក៏មានក្បាលជាសាកលបង្អស់មុនទៀតនៃចុងបញ្ចប់ ត្រង់កន្លែងដែលអាឌុប្រេនីសនិយមភិក្ខុនៃដើម។ កំពុងត្រូវបានផលសំបុត្រទៅជាអាឌុប្រេនីសនិយមភិក្ខុនៃហុយ។ ការសាកលបង្អស់នៃដើមដំបូងត្រូវបានបរាជ័យនៃឆ្នាំ 1863 ដោយការបដិសេធសច្ចក្តីបង្កើនព្រះគម្ពីរអំពី «គុរុបុរាណវិទ្យា»។

អស់អ្នកដដែលបរាជ័យក្នុងការសាកល្បងនាំចេញចប់ ក្នុងឆ្នាំ 2023

នឹងផ្ទុកវិស្វកម្មនោះ

ដោយព្រោះតែក្រុមគ្រួសារសេដ្ឋកិច្ចសាធារណៈដែលត្រូវបានទាមទារដោយដំណោះស្រាយ
ដែលត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ដោយ «គ្រូបង្រៀន» នៃលើកនិយម ជំពូក 26។

វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការកំណត់ឱ្យបានច្បាស់ថា

ព្រះគម្ពីរដានីយ៍ដែលគាំទ្រយ៉ាងពេញលេញដល់ «បុរាណវិទ្យា» មុនពេលយើងចាប់ផ្តើមពិចារណា
សារព្វយាករណ៍នៃបុរាណវិទ្យាដ៏ប្លែកដ៏ប្លែកនៃព្រះគម្ពីរដានីយ៍ដែល ពីព្រោះជំពូកទីបួន និងទីប្រាំ
ស្តីអំពី «បុរាណវិទ្យា» ហើយជំពូកទាំងនោះកំណត់អត្តសញ្ញាណការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់នៃស្ថានភាពទាំងពីរបស់សត្វពិសេសនៃជីវិតក្នុងវិវរណៈជំពូកទីដប់បី។

យើងនឹងចាប់ផ្តើមការពិចារណាបន្ថែមលើអំពីជំពូកទាំងប្រាំមួយដំបូងនោះ
នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ពន្លឺដដែលដានីយ៍ដែលបានទទួលពីព្រះ

ត្រូវបានប្រទានជាពិសេសម្យ៉ាងច្រើនក្នុងរយៈពេលទាំងនេះ។

និមិត្តរូបដែលគាត់បានឃើញនៅមាត់ទន្លេអ៊ីឡាយ និងហ្វីសកេល ជាទន្លេធំៗនៃស្ថានភាព
ឥឡូវនេះកំពុងស្ថិតក្នុងដំណើរការនៃការសម្រេចបំពេញ ហើយព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់ដែល
បានទាយទុកជាមុននឹងកើតមានឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។»

«សូមពិចារណាពីស្ថានភាពនៃជាកិយ្យដា

នៅពេលដែលសេចក្តីទំនាយរបស់ដានីយ៍ដែលត្រូវបានប្រទានមក។»

«ច្បាប់យើងចំណាយពេលវេលាច្រើនជាងនេះទៅលើការសិក្សាព្រះគម្ពីរ។

យើងមិនយល់ព្រះបន្ទូលដូចដែលយើងគួរតែយល់នោះទេ។

សង្ឃឹរក្នុងវិវរណៈបានបើកឡើងដោយសេចក្តីបង្អាប់មួយដល់យើង

ឱ្យយល់សេចក្តីបង្អាប់នៃមាននៅក្នុងនោះ។ ព្រះជាម្ចាស់បានព្រះបន្ទូលថា៖

“មានពរហើយ អ្នកដដែលអាន និងពួកអ្នកដដែលស្តាប់ពាក្យនៃសេចក្តីទំនាយនេះ

ហើយកាន់តាមសេចក្តីទាំងនោះដែលបានសរសេរទុកនៅក្នុងនោះ

ដុបិតរលោននោះជិតមកដល់ហើយ។” នៅពេលដែលយើង ជាបុរាណវិទូមួយ

យល់ថាសង្ឃឹរក្នុងនោះមានន័យអ្វីចំពោះយើង

នោះនឹងឃើញមានការរស់ឡើងវិញដ៏អស្ចារ្យមួយនៅក្នុងចំណោមយើង។

យើងមិនទាន់យល់យ៉ាងពេញលេញអំពីមរណៈនៃវាបង្កើនទេ

ទោះបីជាមានសេចក្តីបង្អាប់ដែលបានប្រទានមកឱ្យយើងស្តង់ដារ

និងសិក្សាវាដោយ»។

«កាលពីអតីតកាល គ្រូបង្រៀនទាំងឡាយបានប្រកាសថា ដានីយ៍ដែល និងវិវរណៈ

ជាសង្ឃឹរក្នុងនោះដែលត្រូវបានបិទគ្នា ហើយប្រជាជនក៏បានបំពេញតាមសង្ឃឹរក្នុងនោះ។

ព្រះហស្តគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះបានដកស្រង់ដែលដោយអាថ៌កំបាំងដែលហាក់ដូចជាមានរបស់វា

បានរារាំងមនុស្សជាច្រើនមិនឱ្យលឺក្រោយពេញ ពីផ្ទៃក្នុងនោះនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

ឈ្មោះផ្ទាល់ “វិវរណៈ” ក៏ផ្ទុយនឹងសេចក្តីចូលដៃថា

វាជាសង្ឃឹរក្នុងនោះដែលត្រូវបានបិទគ្នា។ “វិវរណៈ” មានន័យថា

អ្វីមួយដែលសំខាន់ត្រូវបានបិទសម្បជញ្ញៈ។ សេចក្តីពិតទាំងឡាយក្នុងសង្ឃឹរក្នុងនោះ

ត្រូវបានចូលដៃទៅកាន់អ្នកដដែលកំពុងរស់នៅក្នុងចុងក្រោយទាំងនេះ។

យើងកំពុងឈរនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនៃកិច្ចការដ៏សុទ្ធ

ដោយស្របត្រូវបានដកចេញហើយ។ យើងមិនត្រូវឈរនៅខាងក្រៅឡើយ។

យើងគួរចូលទៅ មិនមែនដោយគំនិតផុសបុរាណ និងមិនគោរពក្រឹត្យខ្មែរ
មិនមែនដោយជំហានបុរាណបុរាណទេ ប៉ុន្តែដោយសច្ចៈគិតគោរព
និងការក្រឹត្យខ្មែរ។ យើងកំពុងខិតជិតដល់ពេលវេលា
ដល់ពុទ្ធករណ៍ទាំងឡាយក្នុងសង្គមរៀនរៀននេះគួរមានបំពេញសម្រេច»។ Testimonies
to Ministers, 113.